

MÁSODIK SZEKCIÓ

KARÁCSONYI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(37494/02 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 18.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Karácsonyi kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEN,
K. JUNGWIERT,
M. ÜGREKHÉLIDZE,
D. JOČIENÉ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. március 28-án tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (37494/02 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Karácsonyi Erzsébet (a "kérelmező") 2002. szeptember 16-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Karlosák E. Tatabányán praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1961-ben született és Tatabányán él.

5. 1992. május 21-én a kérelmező házassági bontópert indított férje ellen, és a gyermekek nála történő elhelyezését, gyermektartás megítélését, továbbá a házassági közös vagyon megosztását kérte a bíróságtól.

6. 1993. május 17-én a Tatabányai Városi Bíróság felbontotta a házasságot, s a gyermekeket a kérelmezőnél helyezte el. A bíróság az

alperest tartásdíj fizetésére kötelezte, szabályozta láthatási jogát, s a közös tulajdonú lakás használatát olyan módon osztotta meg, hogy a terület 2/3 részét a kérelmező számára, 1/3 részét pedig az alperes számára ítélte meg.

7. 1993. július 15-én a kérelmező fellebbezett a határozat ellen, a lakás kizárólagos használatának jogát, és az alperes számára korlátozottabb láthatási jog megítélését kérte a bíróságtól.

8. 1994. szeptember 22-én a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítélet megfellebbezett részét, s ebben a vonatkozásban az ügyet visszautalta a Városi Bíróság elé.

9. A megismételt eljárásban a Városi Bíróság tárgyalást tartott és 1995. szeptember 4-én két értékbecselő szakértőt rendelt ki. 1996. június 3-án, 1997. június 10-én, 1998. szeptember 1-én, 1999. január 25-én, továbbá 2000. február 14-én, szeptember 6-án és október 25-én további tárgyalásokra került sor.

10. 2001. január 8-tól a bíróság elrendelte a szakvélemények kiegészítését. 2001. augusztus 31-én és november 27-én további tárgyalásokra került sor.

11. 2001. december 18-án a Városi Bíróság a kérelmezőnek ítélte a lakás tulajdonjogát, s arra kötelezte, hogy 927.282 forint kártérítést fizessen az alperes számára. A kérelmező többi igényét elutasította.

12. 2002. április 24-én a Megyei Bíróság helybenhagyta az elsőfokú határozatot. E határozat 2002. május 10-én került kikézésítésre.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

13. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. További részletek, illetve érvek előterjesztése nélkül az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkére is hivatkozott.

14. A Bíróság úgy véli, hogy a panasz lényege az Egyezmény 6. Cikke 1. § alá esik (*Zanghi v. Italy*, judgment, 1991. február 19., Series A no. 194-C, 47. o., 23. §), amely kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

15. A Kormány vitatta a kérelmező érveit.

16. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba

lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás ezen időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992 novemberében az ügy már több mint öt hónapja folyamatban volt.

17. A figyelembe veendő időszak 2002. május 10-én zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten kilenc és fél évig tartott.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 564.088 forint¹ vagyoni és 8.000.000 forint² nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány vitatta az igényeket.

25. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 7.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező 150.000³ forintot kért a hazai bíróságok előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítéseként, 300.000 forintot⁴ pedig a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítéseként.

27. A Kormány vitatta az igényeket.

28. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy a költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság a hazai bíróságok előtt felmerült költségekkel és kiadásokkal kapcsolatos igényt elutasítja, a Bíróság előtti eljárással kapcsolatos igényt pedig teljes mértékben megítéli (1.180 EUR – megközelítőleg 300.000 forintnak megfelelő összeg).

---

¹ 2.200 EUR

² 31.400 EUR

³ 590 EUR

⁴ 1.180 EUR

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 7.000 eurót (hétezer euró), költségek és kiadások tekintetében 1.180 eurót (egyezeregyszáznolcvan euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 18-án került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető